

সন্ন্যাস/প্ৰব্ৰজ্জা

ববিধি রকমৰে সন্ন্যাস/প্ৰব্ৰজ্জা দীক্ষা আছে।

যমেন বদৈকি, তান্ ত্ৰকি, বঐগব, উদাসী।

এদৰে মধ্যৰে বদৈকি সন্ন্যাস সবচেয়ে প্ৰাচীন ও প্ৰসদিধ।

উপনষিদে আছে, সূৰ্যদবে বদৈকি ব্ৰাহ্মণ সন্ন্যাসী দেখে পথ ছড়ে দয়িৰে বলনে,
ইনি আমাৰ মন্ডল ভদে কৰে পৰব্ৰহ্মমে মলিতি হবনে।

শ্ৰীমদ্ভাগবতৰে আছে, যৰে ব্ৰাহ্মণ ক্ৰমকি যোগসাধনাৰ শেষে প্ৰব্ৰজ্জা অৰ্থাৎ
সন্ন্যাস অবলম্বন কৰে পৰব্ৰাজন কৰনে, তিনি ইহলোকহে সমস্ত পাপ হতে
বম্বিক্ত হয়ৰে পৰব্ৰহ্মমে মলিতি হন।

শুভ মুহূৰ্তৰে যথাশাস্ত্ৰ বৰিজাহোমে শথিসূত্ৰৰে আহুতি দানকৰে বদৈকি
সন্ন্যাসাশ্ৰমৰে দীক্ষা আছে।

বদৈকি সন্ন্যাস:---উপনষিদৰে সেই শ্লোকটি উচ্চারণ:-----

"ষষ্টিং কুলান্যতীতাত ষষ্টিমিগামকিনচি। কুলানুদধরতে প্ৰাজ্ঞ সন্ন্যাস্তমতি
যো বদৎ।।"

অৰ্থাৎ যৰে প্ৰাজ্ঞ বলনে--আমি বদৈকি সন্ন্যাস নয়িছে, তিনি অতীত ষাটকুল ও
আগামী ষাটকুল উদ্ধাৰ হব।

